

Vakaro pasakos iš viso pasaulio

Iliustravo Anna Láng

Vakaro pasakos iš viso pasaulio

Iliustravo Anna Láng

Iš anglų kalbos vertė Viktorija Uzėlaitė

Vilnius
2020

TURINYS

Įžanga	6
Akmens sriuba (Portugalija)	8
Darbšti vištelė (Ispanija)	11
Pelės ir katinas (Prancūzija)	12
Stebukladarys dainius (Airija)	14
Gobšus kepėjas (Škotija)	16
Kikilis (Jungtinė Karalystė).....	20
Gudri kregždutė (Belgija)	25
Dagilis (Belgija)	26
Sodo nykštukas (Olandija).....	29
Princas baltasis lokys (Danija).....	32
Kaip meška pametė uodegą (Norvegija)	35
Erelis ir žvirblis (Keltų padavimas).....	36
Auksinė žąsis (Vokietija)	38
Nykštukai burtininkai (Vokietija)	42
Šviečianti žuvis (Italija)	44
Jufa ir pirkliai (Italija)	47
Ieva ir vėjų karalius (Čekija)	48
Slibinas mieste (Lenkija)	53

Valstietis ir meška (Baltarusija)	54
Dvylika mėnesių (Vengrija)	57
Druska (Vengrija)	60
Amžinas gyvenimas (Rumunija)	63
Užgaidus peliukas (Makedonija)	64
Kibirai su vandeniu (Albanija)	67
Laimė (Graikija)	68
Trys balandžiai (Tunisas)	71
Lapė ir flamingas (Marokas)	72
Auksinis ir sidabrinis berniukai (Malis)	74
Kodėl zebrai dryžuoti (Botsvana)	77
Broliai dvyniai (Kongas)	78
Kaip tu man, taip aš tau (Somalis)	83
Gyvėtė ir chameleonas (Pietų Afrika)	84
Moliūgas (Iranas)	87
Asilėlis (Pakistanas)	88
Šakalas (Pakistanas)	911
Išmintingoji vištelė (Tadžikistanas)	92

Stebuklingas sodas (Kirgizija)	94
Karaliaus patarėjai ir kupranugaris (Indija)	96
Gudruolis kiškis (Indija)	101
Kodėl drambliai neskraido (Indija).....	104
Devynagalvis paukštis (Kinija)	106
Čangė (Kinija)	108
Ma Liangas ir stebuklingasis teptukas (Kinija).....	110
Kumeliukas ir upė (Mongolija)	112
Penki broliai (Mongolija).....	114
Išmintinga mergaitė (Rusija).....	116
Nedėkinga gyvatė (Rusija)	120
Medžiotojas ir tigras (Sibiras)	122
Gervės padėka (Japonija)	124
Mergaitė melione (Japonija)	126
Musė ir voras (Filipinai)	129
Pavydus vėžlys (Filipinai).....	130
Draugystės galia (Kambodža)	133

Iš kur atsirado dienos šviesa (Inuitų legenda).....	134
Lakštingala ir stebuklingas šaltinis (Kanada).....	138
Kodėl vilkai staigia prieš mėnulį (Indėnų sakmė).....	142
Kojotas, kuris pagrobė saulę (Indėnų sakmė).....	145
Pasaka apie spalvas (Meksika).....	146
Tapyras ir staugūnas (Centrinė Amerika).....	150
Liūtas ir uodas (Kuba).....	153
Ožkų vagis (Ekvadoras).....	154
Įsimylėję ugnikalniai (Ekvadoras).....	156
Vargšas krokodilas (Argentina).....	158
Kokvena (Peru).....	160
Kaip momotas išgelbėjo ugnį (Brazilija).....	164
Saulės vaikai (Bolivija).....	167
Beždžionės uodega (Brazilija).....	168
Fitolaka (Argentina).....	170
Stebuklinga ugnis (Australija).....	172
Juodoji gyvatė (Australija).....	175

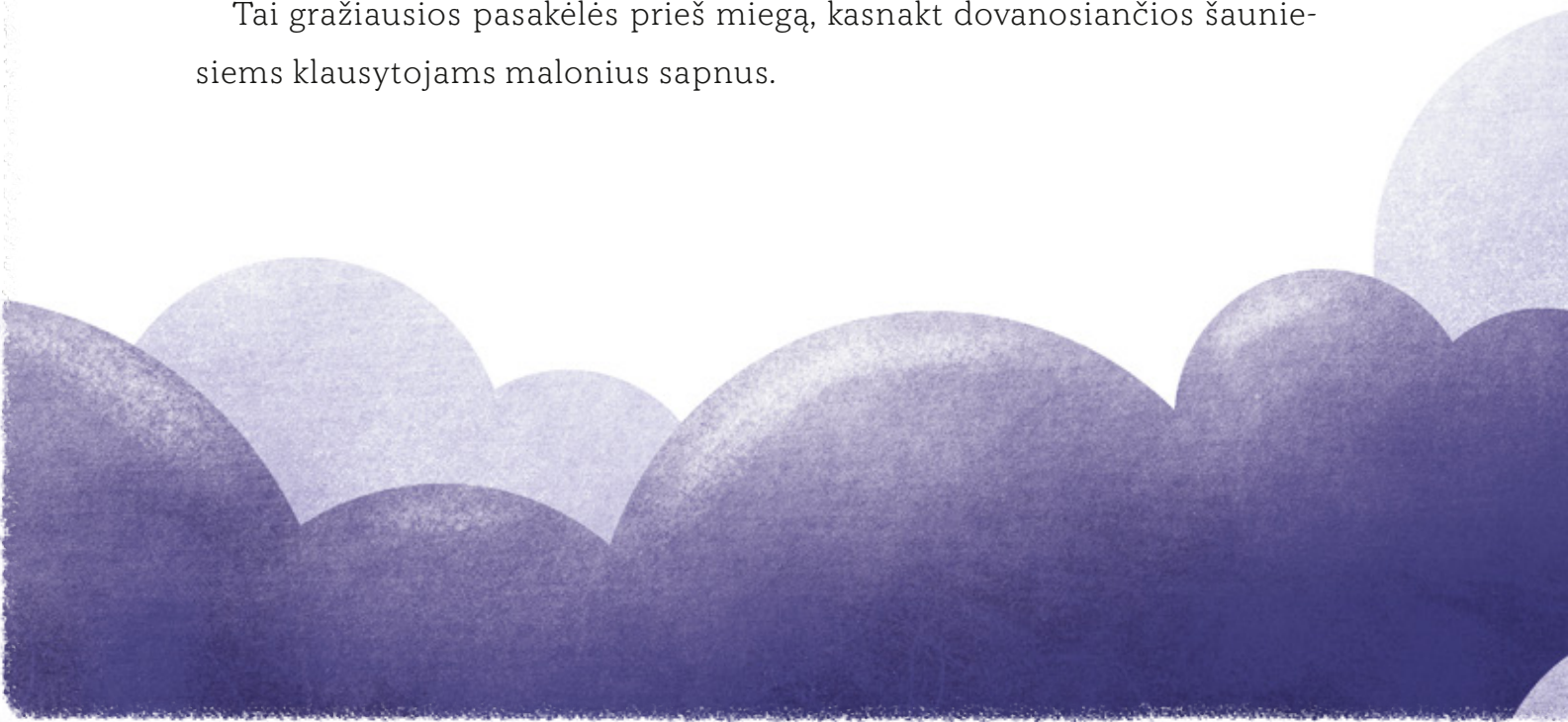
Įžanga

„PASEKSI PASAKĄ?“

Viso pasaulio vaikai prieš miegą klausia to paties. Nesvarbu, kurioje šalyje jie gyventų ir apie ką dažniausiai būtų sekamos pasakos: apie fėjas ir nykštukus ar apie zebrus ir žirafas. Taip yra todėl, kad vaikų vaizduotė lengvai įveikia žemynus, sienas, kultūrų ir rasių skirtumus. Jiems rūpi tik pati pasakos esmė – stebuklai!

Šioje knygoje rasite pasakų iš viso pasaulio, taip pat tolimų tautų sakmių ir padavimų. Visi jie savaip užburia. Pasakos trumpos, smagios, nuotykinės. Jose nėra baisių, kurios gąsdintų mažylius ir trikdytų miegą, bet apstu įsimintinų veikėjų.

Tai gražiausios pasakėlės prieš miegą, kasnakt dovanosiančios šauniesiems klausytojams malonius sapnus.

PORTUGALIJA

Akmens sriuba

Seniai, labai seniai iš miesto į miestą keliavo piligrimas. Vieną dieną, eidamas pro kaimelį, jis pamatė, kad baigėsi maistas. Piligrimas buvo labai išalkęs. Ilgai ir uoliai mąstė, kaip geriausiai prasimanius maisto. Jam buvo gėda prašyti išmaldos, o vogti jis niekada nevogdavo, nebent kokį vaisių nusiskindavo. Deja, atrodė, kad neliko kitos išeities. Taip jis pėdino paskendęs mintyse ir staiga ant žemės pamatė akmenuką: šviesų, apvalų, glotnų. Žiūrint į jį piligrimui toptelėjo, kad būtų galima papietauti nesižeminant. Jis išvydo namą, apsuptą dirbamų laukų ir klestinčių sodų, tad nusprendė, kad čia gyvena pasiturintis sodietis. Pabeldė į duris ir kreipėsi į jas atidariusį šeimininką.

– Labą rytą, ilgai keliavau ir norėčiau valandėlę pailsėti. Turiu stebuklingą akmenuką, iš jo galiu išvirti skaniausios pasaulyje sriubos. Gal norėtum paragauti?

Tai pasakęs jis iš kišenės išsitraukė gatvėje rastą akmenėlį. Akmenėlis niekuo nesiskyrė nuo kitų, bet sodietis labai norėjo sriubos, tad sutiko. Paprašęs puodo su pasūdytu vandeniu, keleivis įmetė į jį akmenuką. Kai vanduo užvirė, tarė:

- Jau beveik gatava, bet būtų dar gardžiau, jei pridėtume bulvių.
- Žinoma. Juk matei mano daržą, aš turiu sočiai bulvių, – atsakė sodietis.
- Dėkui, jos labai paskanins sriubą.

Po kiek laiko keleivis paragavo sriubą.

- Jau beveik išvirė, bet būtų dar gardžiau, jei įmestume morkų.

Sodietis atnešė morkų ir įmetė į puodą. Paragavęs keleivis paprašė kopūstų, paskui svogūnų, pupelių... Sodietis varvino seilę ir laukė nesulaukė sriubos, bet keleivis dar kartą kreipėsi į jį:

- Mielas bičiuli, sriuba būtų skalsesnė, jei įdėtume bryzelį kiaulienos.

Vos jis tai ištarė, sodietis atnešė ir įdėjo į sriubą mėsos. Po kelių minučių patenkintas keleivis pasakė:

– Gatava! Laikas paragauti ypatingosios sriubos.

Keleivis išpilstė sriubą ir abu vyrai gardžiuodamiesi pavalgė. Sodietis sušuko:

– Tu buvai teišus, tokios skanios sriubos gyvenime nebuvaū ragavęs. Tavo akmenukas stebuklingas. Gal parduotum jį man?

– Deja, jis neparduodamas. Man jį padovanojo burtininkas iš tolimos šalies.

– Na, tai dėkui, kad bent davei paragauti sriubos! – tarė sodietis.

Piligrimas iškeliavo į kitus kraštus ir dar ne sykį pasinaudojo akmenėliu, kad nereikėtų žemintis. Akmens sriubos receptas ėjo iš lūpų į lūpas. Dar ir šiandien Portugalijoje galima paragauti šio patiekalo.

ISPANIJA

Darbšti vištelė

Vieną dieną lesiodama kieme vištelė rado grūdą.

– Tai pasisekė! Imsiu ir pasėsiu!

Pradžiugusi vištelė susišaukė kaimynus, kad padėtų iškasti duobutę.

– Oi, ai, man skauda kojelę, – pasiskundė antytė Kvaksė.

– Oi, ai, man sopa nugarėlę, – suaimanavo paršelis Kriuksis.

– Mielai padėčiau, bet esu baisiai pavargęs, – sukniaukė katinėlis Micius.

Taigi vištelė viską nudirbo pati: snapu ir nagais išpureno žemę, pasėjo ir užkasė grūdelį. Kasdien jį laistė, kol pasirodė daigelis. Iš pradžių jis buvo liaunas ir žalias, bet pamažu ėjo tvirtyn ir stiebėsi aukštyn. Vištelė uoliai dirbo, o jos draugai tuo metu lakstė po kiemą ir linksminosi.

Galų gale vieną dieną vištelė nuskynė prinokusią varpą. Sumalusi grūdus iš miltų išsikepė gardų pyragą.

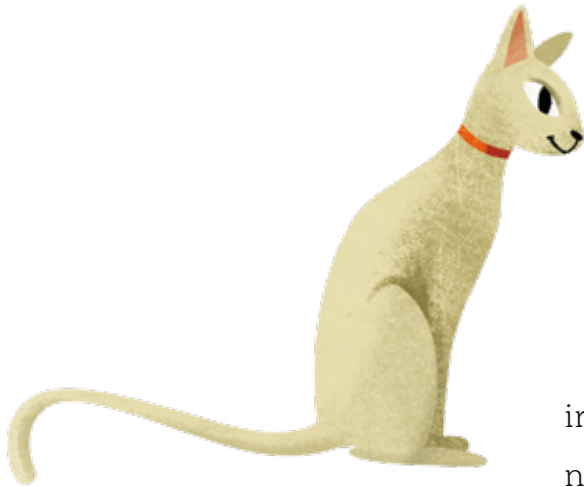
– Kaip nuostabiai kvepia! Net seilė varva! – sušuko antytė, paršelis ir katinėlis.

Tačiau vištytė jų nekviėtė, tik susirinko viščiukus ir iškėlė puotą.

– Kas nedirba, tas nevalgo, – pjaustydama gardų pyragą tarė ji.

PRANCŪZIJA

Pelės ir katinas

Seniai, labai seniai gyveno katinas vardu Kasparas. Jis nepaprastai mėgo medžioti peles. Kelios likusios gyvos pelytės nebedrįso išlįsti iš slėptuvių, ir joms ėmė stigti maisto.

Vieną dieną katinas iškeliavo tvarkyti reikalų, ir pelės ta proga sušaukė susirinkimą aptarti ir nuspręsti, kaip išvengti joms gresiančio baisaus

pavojaus. Kai tik buvo paskelbta susirinkimo pradžia, pelių vadė – sena, nuovokumu pagarsėjusi pelė, – pasiūlė kuo greičiau užkabinti Kasparui ant kaklo varpelį. Kai tik katinas išsiruošė į medžioklę, pelės išgirstų tilindžiovimą ir spėtu pasislėpti. Niekas nepateikė geresnio pasiūlymo, tad visos pelės pritarė senos išmintingos pelės sumanymui.

Kilo klausimas, kaip užkabinti katinui ant kaklo varpelį.

Viena pelė pareiškė:

– Aš to nedarysiu. Man dar nepasimaišė protas!

Kita sumurmėjo:

– O ne, nieku gyvu!

Pelės nesusitarė ir susirinkimas baigėsi, taip ir nepriėmus sprendimo.

Todėl pelės iki šiol slapstosi urveliuose, laukdamos tinkamos progos išsmukti, kad nepakliūtų į nagus baisiajam katinui.

AIRIJA

Stebukladarys dainius

Seniai, labai seniai Smaragdo saloje gyveno poetas. Jis turėjo nepaprastą instrumentą – stebuklingą arfą. Arfos melodija ne tik sujaudindavo kiekvieną klausytoją, bet ir turėjo galią išpildyti bet kokią norą. Vieną dieną poetas nuėjo prie Teno miesto vartų. Jau temo, todėl vartai buvo tvirtai užsklęsti.

Jis beldė, beldė, kol pasirodė sargybinis.

– Ko nori, atėjūne?

– Aš ne atėjūnas, aš dainius!

– Cha, cha! – nusijuokė sargybinis. – Dainių mums nereikia!

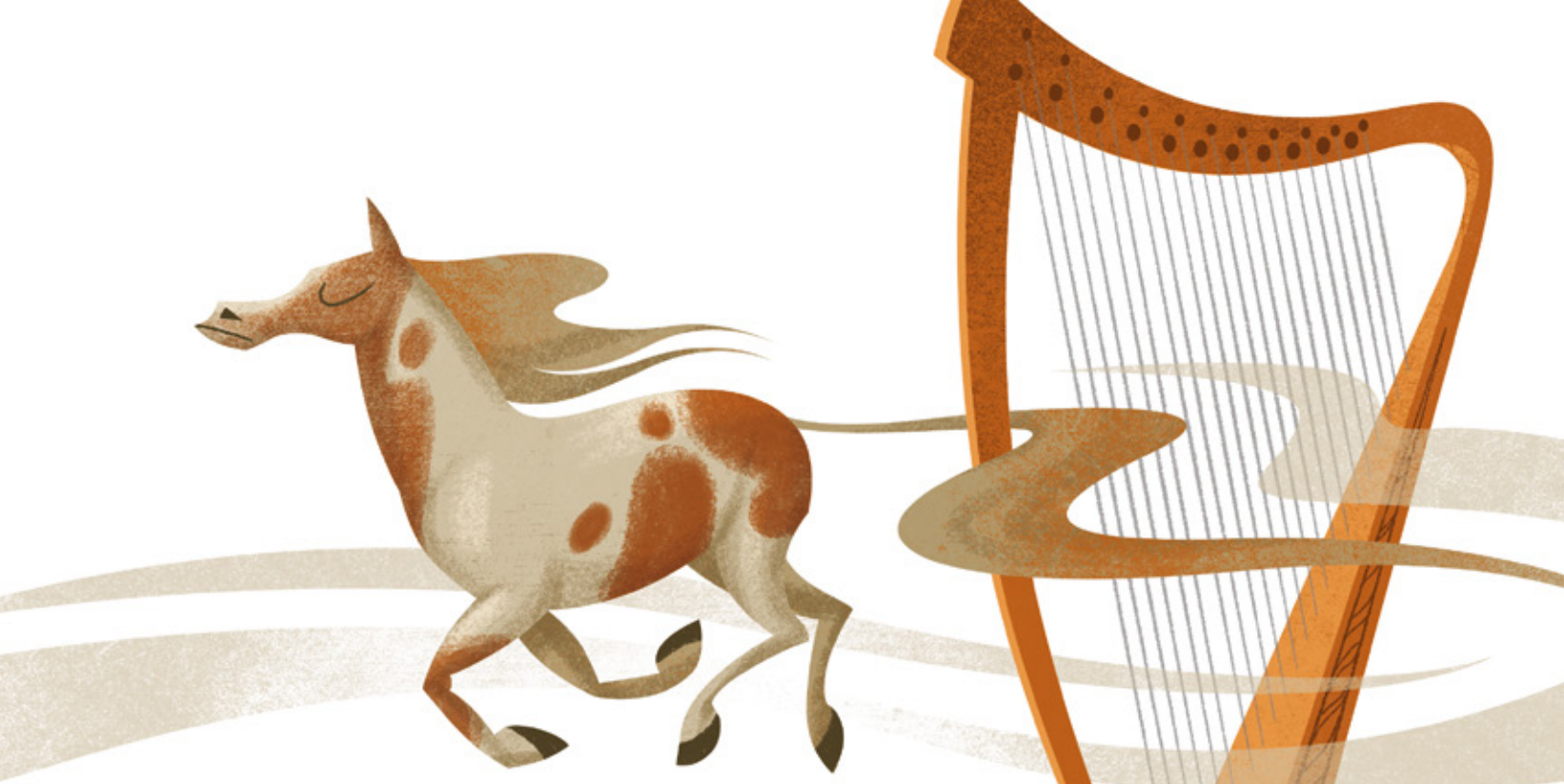
– O ko jums reikia? – paklausė dainius. – Gal kalvių?

Jis palietė arfą ir bėgint atsirado kalvio įnagai.

– Ne, – atsakė sargybinis, – mes turime sočiai kalvių, statybininkų ir kitokių amatininkų.

– Tai pasakyk karaliui, kad prie vartų laukia žmogus, galintis išpildyti visut visus norus!

Sargybinis taip ir padarė. Karalius susidomėjęs atvedino dainių į rūmus. Pirmiausia liepė jam prakalbinti rūmų juokdarį, visą gyvenimą nepratarusį nė žodžio.

Dainius uždėjo rankas ant arfos ir užgrojo tokią gražią melodiją, kad karaliaus valdinys tuoj pat uždainavo. Apstulbę dvariškiai priėmė dainių į savo tarpą ir gerbė kaip karalių.

Vieną dieną miestą apsupo pikti priešai. Žmonės ilgą laiką neturėjo ko valgyti. Dainius nuėjo pas karalių ir paprašė leidimo sutvarkyti šį reikalą. Karalius jam karštai padėjo, bet kai dainius patraukė į priešų stovyklą, apstulbo. Neabejojo, kad narsuolis bus paimtas į nelaisvę.

Įžengęs į stovyklą dainius tarė:

– Karalius siuntė mane taikos vardan palinksminti jus muzika ir dainomis.

Sargybiniai iš jo išsijuokė, bet generolas leido padainuoti.

Luhas – toks buvo dainiaus vardas, – paėmė arfą ir taip gražiai užgrojo, kad visi susijaudino. Paskui jis paliepė:

– Arfa, paversk visus šiuos karius žirgais.

Kaip tarė, taip ir pasidarė.

Kai kuriuos žirgus pasiėmė arklininkai, kiti išsibėgiojo. Pasak legendos, iš tų laukinių arklių išvesti Airijos žirgai.

Seniai, labai seniai viename Škotijos kaime gyveno geras, bet baisiai tingus kepėjas vardu Donaldas.

Deja, tinginystė buvo ne vienintelė jo yda. Donaldas buvo šykštus, toks šykštus, kad niekas nedrįsdavo jo ko nors paprašyti. Dėl kito jis nė piršto nepajudindavo.

Vieną dieną jis iškepė tris pyragus: du pardavė iš ryto, o trečias liko stovėti vitrinoje. Atėjo pavakarė, o pyrago taip niekas ir nenupirko.

Pro šalį traukė keliaujantis batsiuovys, ieškantis, kam galėtų pataisyti batus. Jo žvilgsnis užkliuvo už gardaus pyrago. Jis užsuko į krautuvėlę, tikėdamasis gauti pyrago mainais už darbą, nes kišenėje švilpavo vėjai.

Donaldas neturėjo ką taisyti, tad batsiuovys jam pasiūlė naujutėlaičius raudonus batus.

„Na, – pamanė sau kepėjas, – tie batai man nereikalingi, bet galėčiau įkišti

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© *White Star s.r.l.*, Milanas, 2019

White Star Kids® yra registruotas *White Star s.r.l.* leidybos ženklas.

Pirmą kartą su šiomis iliustracijomis 2019 m. išleido

White Star s.r.l. Piazzale Luigi Cadorna, 6

20123 Milanas, Italija.

www.whitestar.it

Išleista susitarus su *White Star s.r.l.*, Novara, Italija.

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Viktorija Uzėlaitė, 2020

© Leidykla „Nieko rimto“, 2020

ISBN 978-609-441-680-4

WSkids
WHITE STAR KIDS

Redaktorė **Mimoza Kligienė**

Korektorė **Goda Baranauskaitė-Dangovienė**

Maketavo **Miglė Dilytė**

Tiražas 3000 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-1119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Seniai, labai seniai...

Šie žodžiai žada, kad vakare jaukiai įsitaisę savo šiltuose pataluose netrukus išgirsime užburiančią pasakišką istoriją. Jie turi stebuklingų galių nukelti į nepažintus pasaulius, kuriuose įmanoma išvirti sriubą iš akmens, sužinoti, kaip gudrumu slibiną nukauti, kodėl meška liko be uodegos, o zebrai dryžuoti. Puslapis po puslapio jie kviečia keliauti po įvairiausias pasaulio šalis, kol galiausiai mus nuskraidina...

į saldžių sapnų karalystę.

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-680-4

9 786094 416804